Gods geboden en menselijke tradities

Je luistert naar het lied Days of Beauty, gecomponeerd door Ola Gjeilo.

Heer, maak mij stil. Neem mijn zorgen, vragen en zoeken even van mij weg. Laat me de komende minuten bij U zijn, zo maar. Ik verlang naar U, naar uw nabijheid, naar uw liefde. Dank.

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Marcus, hoofdstuk 7, vanaf vers 1.

Jezus zegt tegen de schriftgeleerden en farizeeërs: ´Jullie verwaarlozen het gebod van God, terwijl je wel vasthoudt aan de overlevering van mensen´. Maar hoe kunnen we weten hoe we dat onderscheid moeten maken? Door de eeuwen heen zijn er heel wat twistgesprekken geweest over deze vraag, met heel wat scheuringen tot gevolg! Godsdienst en menselijke traditie liggen zo dicht bij elkaar. Hoe kun je die twee onderscheiden? Hoe kun je in de praktijk het verschil kennen tussen Gods geboden en ´menselijke tradities´?

Kun je in de wereld om je heen zien hoe mensen bezig zijn ´menselijke voorschriften te formuleren als waren het geloofsstellingen´? Waar neem je waar, dat Gods geboden worden verwaarloosd ten gunste van ´menselijke tradities´?

Het lijkt toch een heel verstandige manier van doen om eerst je eten te wassen nadat je het gekocht hebt? Net zoals het wassen van je handen voor je gaat eten. En als je nu opnieuw naar de lezing luistert, kun je je dan voorstellen waar Jezus bezwaar tegen heeft? Doet Hij dat, omdat de farizeeërs er zo'n belangrijke zaak van maken? Dat ze religieuze voorschriften formuleren voor dingen die je al doet als je gewoon je gezond verstand gebruikt?

Als je luistert naar deze uitdagende woorden van Jezus, wat voor gevoelens roept dat bij je wakker? Word je boos? Voel je je uitgedaagd? Ongemakkelijk? Onzeker? Verward? Wat je ook aan gedachten en gevoelens bij jezelf ontdekt, breng ze nu voor de Heer, terwijl je tot Hem spreekt, en luister naar Hem, zo eerlijk en open mogelijk.